

บทความวิจัย

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับเป้าหมายชีวิตของเยาวชนชาย
ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนภาคใต้ที่มีประวัติการดื่มสุรา
**Factors Related to Purpose in Life Among Young Male
Offenders with a History of Alcohol Use at the Juvenile
Detention Center, Southern Thailand**

ศิริมาศ ภูมิไชยา^{1*} กาญจน์สุนภัส บาลทิพย์² พลิดา หนูดลละ¹ สรณ สุวรรณเรืองศรี¹
Sirimas Phoomchaiya^{1*} Karnsunaphat Balthip² Palida Nudla¹ Sarana Suwanruangsri¹
พิศมัย บุติมาลัย³ ณภัทรวรรต บัวทอง⁴ จุฑารัตน์ สกธิปัญญา⁵
Pissamai Butimal³ Napakkawat Buathong⁴ Chutarat Sathirapanya⁵

¹อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา

¹Lecturer, Faculty of Nursing, Prince of Songkla University, Songkhla, Thailand.

²รองศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา

²Associate Professor, Faculty of Nursing, Prince of Songkla University, Songkhla, Thailand.

³อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

³Lecturer, Faculty of Nursing, Ratchathani University, Ubon ratchathani, Thailand.

⁴ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา

⁴Assistant Professor, Faculty of Medicine, Prince of Songkla University, Songkhla, Thailand.

⁵รองศาสตราจารย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา

⁵Associate Professor, Faculty of Medicine, Prince of Songkla University, Songkhla, Thailand.

*ผู้รับผิดชอบหลัก: sirimas.p@psu.ac.th

*Corresponding author: sirimas.p@psu.ac.th

Received 26 April 2022 • Revised 21 November 2022 • Accepted 14 December 2022

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับเป้าหมายชีวิตและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับเป้าหมายชีวิตของเยาวชนชายในสถานพินิจ ภาคใต้ของประเทศไทยที่มีประวัติการดื่มสุรา **วิธีการ:** คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง 87 คน จากเยาวชนที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด เครื่องมือในการเก็บข้อมูล มี 2 ส่วน ได้แก่ 1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และ 2) แบบวัดเป้าหมายชีวิตสำหรับวัยรุ่นไทย มีความตรงเชิงเนื้อหาได้ค่า CVI = .80 หาความเที่ยงกับเยาวชนจำนวน 30 ราย มีค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .92 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย สถิติที่อิสระ ความแปรปรวนแบบทางเดียว สถิติทดสอบเวลช์ และการทดสอบของครัสคาล-วัลลิส **ผลการศึกษา:** กลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ยคะแนนเป้าหมายชีวิตอยู่ในระดับสูง ($M = 249.33$, $SD = 19.66$) โดยประเภทของคดีเป็นปัจจัยเดียวที่มีความสัมพันธ์

กับระดับของเป้าหมายชีวิตอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .001$) จำนวนครั้งที่มาอยู่ในสถานพินิจ อยู่ในระดับคาบเกี่ยวที่จะมีนัยสำคัญทางสถิติ (marginal significant) ($p = .051$) และเมื่อวิเคราะห์ในรายด้าน พบว่า รายได้เฉลี่ยของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายชีวิตด้านการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ($p = .032$) การมีเงินเหลือเก็บมีความสัมพันธ์กับด้านความหมายในชีวิต ($p = .038$) และอาชีพหลักของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับด้านการมีความมุ่งมั่นในชีวิต ($p = .021$) สรุป: ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ประเภทของคดีและจำนวนครั้งที่เข้ามาอยู่ในสถานพินิจมีความสัมพันธ์กับระดับเป้าหมายชีวิต ดังนั้นสถานพินิจควรมีโปรแกรมที่ส่งเสริมเป้าหมายชีวิตให้แก่เยาวชนกลุ่มนี้ เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำและมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป

คำสำคัญ: เป้าหมายชีวิต; เยาวชนที่กระทำผิด; สถานพินิจ; ประวัติการดื่มสุรา; สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

Abstract

Objective: This descriptive research was intended to study the level of and factors related to the purpose in life (PIL) among young male offenders with a history of alcohol use at the Juvenile Detention Center, Southern Thailand. **Methods:** Eighty-seven participants were recruited through purposive sampling based on inclusion criteria. The instruments consisted of 1) demographic data, and 2) the Purpose in Life for Thai Adolescents (PILTA) scale. The PILTA had content validity = .80 and was tested for reliability with 30 young offenders using Cronbach's alpha coefficient, which yielded a value of 0.92. The data were analyzed using an independent sample t-test, one-way ANOVA, Welch test, and Kruskal Wallis Test. **Results:** The results showed that the mean score of PIL is high ($M = 249.33$, $SD = 19.66$). When analyzing the relationship of demographic data to PIL, it showed that the type of offense committed was the only factor that was significantly associated with PIL among juvenile delinquents ($p < .001$). The number of times detained at juvenile detention center was marginally significantly associated with PIL ($p = .051$). When analyzing the difference in PIL scores in each dimension, it was found that the type of offense committed was associated the PIL in all dimensions ($p < .05$). Family income was related to the self-belief dimension ($p = .032$). Having savings was related to meaning of life dimension ($p = .038$), and the main occupation of the parent was associated with the goal orientation dimension ($p = .021$). **Conclusion:** This study found that the type of offense committed, and the number of times detained at Juvenile Detention Center were related to the level of PIL. Therefore, the Juvenile Detention Center should have a program that promotes PIL for these youths to prevent recidivism and to have a good quality of life.

Keywords: purpose in life; young offenders; detention center; history of alcohol use; Juvenile Detention Center

ความสำคัญของปัญหา

วัยเยาวชนเป็นวัยแห่งการเจริญเติบโตทั้งด้านร่างกาย จิตสังคม ความคิดสร้างสรรค์ สติปัญญา และจิตวิญญาณ วัยนี้เป็นช่วงชีวิตที่เริ่มมีแผนที่ชีวิตหรือเป้าหมายชีวิตเพื่อการก้าวไปสู่การมีอนาคตที่ดี เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาตามระยะพัฒนาการ พบว่า บุคคลในช่วงวัยเยาวชนเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ อยากรู้อยากเห็น² ดังนั้นจึงมีภาวะเสี่ยงและเป็นช่วงวิกฤติช่วงหนึ่งของชีวิต

โดยในปัจจุบันสถานการณ์ปัญหาเยาวชนมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น เยาวชนประมาณ 1.3 ล้านคน เสียชีวิตหรือเจ็บป่วยจากสาเหตุที่ป้องกันได้ เช่น การประสูติอุบัติเหตุบนท้องถนน การสูบบุหรี่ รวมถึงการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สำหรับประเทศไทย พบว่าเยาวชนเริ่มดื่มเหล้า สูบบุหรี่ สูบกัญชา และยาบ้า เมื่ออายุ 7-9 ปี หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หรือ 3⁴ โดยแอลกอฮอล์เป็นสารเสพติดที่เยาวชนนิยมใช้มากที่สุด จากรายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน

สังคมไทย ประจำปี 2560 ผลการสำรวจประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 55.9 ล้านคนทั่วประเทศ พบว่า นักดื่มหน้าใหม่ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-19 ปี (ร้อยละ 38.40) และเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะในกลุ่มเยาวชน (อายุ 15-24 ปี) พบว่า เยาวชนร้อยละ 23.91 เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักของการเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาจากการตามเพื่อน อยากทดลองดื่ม⁵ ความสนุกสนาน และมีความคิดเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ใช่สิ่งเลวร้าย ประกอบกับสื่อโฆษณาเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้คิดว่าการดื่มเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับและคล้อยตามการชักชวนของเพื่อน เป็นการแสดงถึงความสนิทสนมรักใคร่ เติบโตในความเป็นเพื่อน ส่งผลให้เยาวชนเข้ากลุ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์⁶

การดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัญหาทางสังคม เป็นพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ที่ส่งผลกระทบที่รุนแรงต่อเยาวชน เช่น การหนีเรียน⁷ การทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย การชักนำสู่การอยากใช้สารเสพติดอื่น ๆ รวมทั้งการเจ็บป่วยทางจิตเวช อุบัติเหตุ และอาจถึงขั้นการมีความคิดอยากฆ่าตัวตาย⁸ ดังการศึกษาภาวะซึมเศร้า พฤติกรรมการดื่มสุรา และความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นที่มารับบริการที่คลินิกสุขภาพจิตและจิตเวชโรงพยาบาลชุมชน มีพฤติกรรมการดื่มสุรา ร้อยละ 85.60 และพฤติกรรมการดื่มสุรามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ⁹ นอกจากนี้การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยังมีผลต่อการกระทำผิด และทำให้ถูกควบคุมในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือคุมประพฤติ จากข้อมูลของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในปี 2559 พบว่า เยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี กระทำผิด 30,356 คน เฉลี่ยวันละ 83 คน เกือบร้อยละ 90 มีอายุ 15-18 ปี และเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากอันดับ 1 จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของผู้ถูกคุมความประพฤติคดีมาแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มสุราเมื่ออายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการดื่มสุราช่วงวัยเด็กและเยาวชนที่นำมาซึ่งการกระทำผิด¹⁰ นอกจากนี้ยังพบว่า เยาวชนอายุระหว่าง 15-17 ปี ถูกดำเนินคดีทั่วประเทศ ประมาณ 30,000 คดีต่อปี โดยมากกว่าร้อยละ 90 เป็นเพศชาย¹¹ และจากการติดตามในรอบ 1-3 ปี ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน รายงานว่า การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนหลังได้รับการปล่อยตัวจากสถานพินิจฯ ตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นมา พบว่า ยังถูกปล่อยตัวออกไปใช้ชีวิตนานขึ้น

เท่าไร ยังมีโอกาสกระทำความผิดจนถูกดำเนินคดีซ้ำ โดยในปีแรกกระทำความผิดร้อยละ 22 และเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 10 ในทุก ๆ ปี¹²

ปรากฏการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งต่อความเปราะบาง ความเสี่ยง การขาดสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ การขาดเป้าหมาย และขาดทิศทางในการดำเนินชีวิตของเยาวชน และส่งผลให้ขาดการคิดและการไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ขาดภูมิคุ้มกันในตนเอง มีความเสี่ยงต่อการดำเนินชีวิต และบางรายได้กระทำความผิดจนถูกควบคุมตัว ณ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ เยาวชนทุกคนรวมถึงเยาวชนที่มีประวัติการดื่มสุรา และเคยกระทำความผิด ควรได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้าน ได้รับการเอาใจใส่ดูแลอย่างต่อเนื่องให้มีความรู้ มีความคิด มีการตัดสินใจและรู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง ได้รับการปลูกฝังสิ่งที่ดีงาม หล่อหลอมบ่มเพาะให้เจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ เพื่อเตรียมเป็นผู้ใหญ่ที่ดี มีคุณภาพและศักยภาพ และเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของสังคม ซึ่งกระบวนการสำคัญประการหนึ่งในการปลูกฝังและส่งเสริมให้เยาวชนให้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ คือ การสร้างเสริมเป้าหมายชีวิต¹³

เป้าหมายชีวิต (purpose in life) เป็นต้นทุนชีวิตที่สำคัญของเด็กและเยาวชน¹³ เพราะเป้าหมายชีวิต หมายถึง สิ่งที่บุคคลให้ความหมาย ให้ความสำคัญ และปรารถนาจะให้เกิดขึ้นในอนาคต ทำให้มีแรงจูงใจหรือความมุ่งมั่น (motivated) ที่มาจากการกระตุ้นของความต้องการที่กระทำบางอย่างซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับคุณค่าที่ตนเองยึดถือหรือให้ความสำคัญ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไม่เฉพาะในตนเอง แต่เพื่อการเปลี่ยนแปลง ต่อบุคคลอื่น และโลก¹⁴ หากบุคคลมีเป้าหมายและรับรู้เป้าหมายนั้นมีคุณค่ามากต่อชีวิตของตนเองแล้ว บุคคลจะยินดีฝ่าฟันความยากลำบาก และลงมือกระทำตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ให้สำเร็จ ไม่ว่าเป้าหมายนั้นจะยากเพียงใดก็ตาม ผู้ที่ค้นพบเป้าหมายชีวิต จะเข้าใจเหตุผลของการมีชีวิต และรู้ว่าตนเองต้องการอะไร ต้องการมีชีวิตอยู่เพื่ออะไร เพื่อใคร และจะมีชีวิตอยู่อย่างไร ส่งผลให้บุคคลผู้นั้นใช้ชีวิตอย่างมีความหมาย มีความกระตือรือร้นในการค้นหาความหมายที่เหมาะสมกับชีวิตของตน และทุ่มเทเพื่อให้บรรลุเป้าหมายชีวิต¹⁵

หากเยาวชนชายที่เคยกระทำความผิดได้รับการสร้างเสริมเป้าหมายชีวิต อาจจะส่งผลให้เยาวชนเข้าใจความหมายของการมีชีวิตและมีเป้าหมายชีวิต อันจะนำมาซึ่งการเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี มีสุขภาพกาย จิต สังคม และจิตวิญญาณดี¹⁶ และอาจจะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดกลับไปทำความผิดซ้ำ¹² อย่างไรก็ตาม

การศึกษาที่ผ่านมา ยังไม่พบการศึกษาเป้าหมายชีวิตของเยาวชนชายที่มีประวัติการตีมรสุรา เคยกระทำความผิด และถูกควบคุมตัวในสถานพินิจฯ ส่งผลให้ยังไม่มีองค์ความรู้ที่เฉพาะเจาะจงเพื่อการสร้างเสริมเป้าหมายชีวิตของเยาวชนกลุ่มนี้ ซึ่งเป็นกลุ่มเปราะบาง ดังนั้นผู้วิจัย จึงสนใจศึกษาระดับเป้าหมายชีวิตและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายชีวิตของเยาวชนชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งองค์ความรู้ที่ค้นพบจะช่วยให้เข้าใจเป้าหมายชีวิตและจะเป็นแนวทางสำคัญในการนำไปใช้ในการออกแบบโปรแกรมเพื่อการสร้างเสริมเป้าหมายชีวิตของเยาวชนชายที่เคยกระทำความผิดเพื่อการมีชีวิตที่มีคุณภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

1. เป้าหมายชีวิตของเยาวชนชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนภาคใต้อยู่ในระดับใด
2. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ศาสนา บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย จำนวนสมาชิกในครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง ความเพียงพอของรายได้ในครอบครัว โรคประจำตัว กิจกรรมยามว่าง จำนวนครั้งที่มาอยู่ในสถานพินิจฯ และประเภทของคดีการกระทำความผิด มีความสัมพันธ์กับระดับเป้าหมายชีวิตของเยาวชนชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนภาคใต้หรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับเป้าหมายชีวิตของเยาวชนชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนภาคใต้
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ศาสนา บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย จำนวนสมาชิกในครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง ความเพียงพอของรายได้ในครอบครัว โรคประจำตัว กิจกรรมยามว่าง จำนวนครั้งที่มาอยู่ในสถานพินิจฯ และประเภทของคดีการกระทำความผิด กับระดับเป้าหมายชีวิตของเยาวชนชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนภาคใต้

รูปแบบการศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

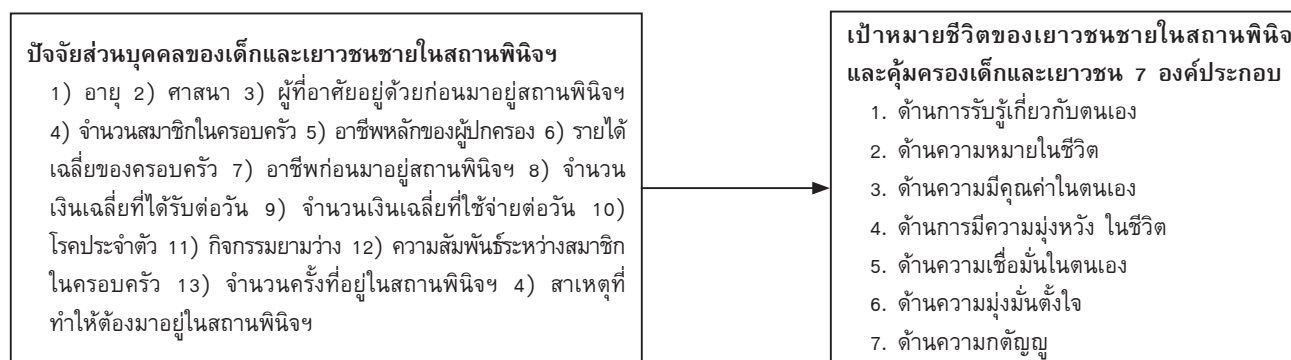
การวิจัยนี้ใช้แนวคิดเป้าหมายชีวิต (purpose in life) และการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อเป้าหมายชีวิตในเด็กและเยาวชน ซึ่งแนวคิดเป้าหมายชีวิตเชื่อว่า ผู้ที่ค้นพบเป้าหมายชีวิต จะเข้าใจเหตุผลของ

การมีชีวิต และรู้ว่าตนเองต้องการอะไร ต้องการมีชีวิตอยู่เพื่ออะไร เพื่อใคร และจะมีชีวิตอยู่อย่างไร¹⁵ ส่งผลให้บุคคลผู้นั้นใช้ชีวิตอย่างมีความหมาย มีความกระตือรือร้นในการค้นหาความหมายที่เหมาะสมกับชีวิตของตน และทุ่มเทเพื่อให้บรรลุเป้าหมายชีวิต การมีเป้าหมายชีวิตเป็นบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญของบุคคลทุกคน การค้นหาเป้าหมายชีวิต เป็นแรงจูงใจขั้นแรกในชีวิตของมนุษย์ทุกคน ผู้ที่สามารถค้นพบ และคงไว้ซึ่งความหมาย หรือเป้าหมายชีวิตจะเป็นผู้ที่มีสุขภาวะที่ดี ซึ่งเยาวชนที่เข้าใจความหมายของการมีชีวิตและเป้าหมายชีวิตจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี มีสุขภาพกาย จิต สังคม และจิตวิญญาณดี^{16,17} มีความหวัง มีความเข้มแข็ง และมีพลังในการดำเนินชีวิต การศึกษาหลายการศึกษาโดยเฉพาะการศึกษาในประเทศตะวันตกได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีความหมายและเป้าหมายในชีวิต โดยพบว่า เป้าหมายในชีวิตช่วยเยาวชนในการเผชิญกับความยากจน และลดพฤติกรรมรุนแรง¹⁸ และการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของเยาวชนรับรู้ว่าการมีเป้าหมายในชีวิตช่วยให้มีแนวทางในการดำเนินชีวิต และดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขมากขึ้น¹⁹ ทั้งนี้ ในประเทศไทยมีการศึกษาและประเมินเป้าหมายชีวิตโดยวัดการรับรู้เป้าหมายชีวิตของบุคคลใน 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรับรู้เกี่ยวกับตนเอง 2) ความหมายในชีวิต 3) ความมีคุณค่าในตนเอง 4) การมีความมุ่งมั่นในชีวิต 5) ความเชื่อมั่นในตนเอง 6) ความมุ่งมั่นตั้งใจ และ 7) ความกตัญญู²⁰

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อเป้าหมายในชีวิต ได้แก่ 1) สัมพันธภาพในครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกที่ทำให้การอบรมด้านจิตใจและเลี้ยงดูให้วัยรุ่นมีการเจริญเติบโต เพราะฉะนั้นความสัมพันธ์ในครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของวัยรุ่น โดยครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันจะมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนทางด้านอารมณ์และสร้างแรงจูงใจให้วัยรุ่นมุ่งมั่นทำตามเป้าหมายชีวิตของตนเอง ซึ่งจะเปิดโอกาสให้วัยรุ่นได้ทำตามเป้าหมายที่ตนเองวางไว้และจะคอยให้ความช่วยเหลือพร้อมทั้งให้คำแนะนำทางต่าง ๆ เพื่อไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย^{21,22} 2) การมีความรักความผูกพันและสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ เช่น การมีความศรัทธาต่อพระผู้เป็นเจ้าตามหลักคำสอนของศาสนา การมีความสัมพันธ์หรือความผูกพันกับตนเองและบุคคลอื่น รวมถึงสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ จะทำให้บุคคลค้นพบความหมายและเป้าหมายในการดำรงชีวิต การที่มีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจและ

มีสิ่งผูกพัน ทำให้รับรู้ถึงความหมายของการมีชีวิต^{21,22} และ 3) ความเพียงพอของรายได้ในครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจในครอบครัวเป็นเรื่องความมั่นคงทางจิตใจในชีวิต หากไม่ต้องกังวลเรื่องค่าใช้จ่าย ก็จะไม่ปัจจัยรบกวน ทำให้มุ่งเป้าไปทางเดียวได้ ในทางกลับกันเมื่อครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ทำให้เยาวชนต้องลาออกจากการเรียนเพื่อมาทำงานช่วยเหลือครอบครัว^{21,22} 4) อายุ บุคคลสามารถพัฒนาเป้าหมายชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตั้งแต่วัยทารกจนถึงวัยสูงอายุ อย่างไรก็ตามในแต่ละช่วงวัยจะมีการพัฒนาเป้าหมายชีวิตที่แตกต่างกัน โดยการกำหนดเป้าหมายชีวิตจะมีความโดดเด่นในช่วงวัยรุ่น วัยรุ่นจำนวนมากเริ่มที่จะคิดถึงเป้าหมายชีวิต และสิ่งเหล่านี้อาจจะส่งผลต่อเป้าหมายชีวิตในระยะยาวเมื่อโตขึ้น^{21,22}

การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งที่จะศึกษาระดับเป้าหมายชีวิตและปัจจัยที่สัมพันธ์กับเป้าหมายชีวิตของเยาวชนชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่มีประวัติการติดยาเสพติด โดยเฉพาะปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) อายุ 2) ศาสนา 3) ผู้ที่อาศัยอยู่ด้วยก่อนมาอยู่สถานพินิจ 4) จำนวนสมาชิกในครอบครัว 5) อาชีพหลักของผู้ปกครอง 6) รายได้เฉลี่ยของครอบครัว 7) อาชีพก่อนมาอยู่สถานพินิจ 8) จำนวนเงินเฉลี่ยที่ได้รับต่อวัน 9) จำนวนเงินเฉลี่ยที่ใช้จ่ายต่อวัน 10) โรคประจำตัว 11) กิจกรรมยามว่าง 12) ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว 13) จำนวนครั้งที่อยู่ในสถานพินิจ และ 14) สาเหตุที่ทำให้ต้องมาอยู่ในสถานพินิจ ดังภาพ

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ เยาวชนอายุ 15-18 ปี ที่กระทำความผิดและถูกควบคุมตัว ณ สถานพินิจขนาดใหญ่ในภาคใต้ ที่รับเด็กและเยาวชนหลายพื้นที่ 3 แห่ง ระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2564 จำนวน 154 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ เยาวชนอายุ 15-18 ปี ที่กระทำความผิดและถูกควบคุมตัว ณ สถานพินิจในพื้นที่ภาคใต้ และมีประวัติการติดยาเสพติด ภายใน 3 เดือน โดยประเมินจาก “แบบคัดกรองการใช้ยาและสารเสพติดสำหรับเด็กและเยาวชนในสถานควบคุม” ก่อนเข้ามาสู่กระบวนการของสถานพินิจ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงตามคุณสมบัติ ได้แก่ เพศชาย กำลังถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานพินิจ สามารถอ่านเขียน สื่อสารภาษาไทยได้ ใช้หลักการกำหนดขนาดของ

กลุ่มตัวอย่างเป็นร้อยละของประชากรในการพิจารณา คือ ขนาดของประชากร 154 คน ใช้กลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อยร้อยละ 25 Aekakul²³ คำนวณได้ขั้นต่ำ 39 คน แต่เนื่องจากมีผู้สนใจเข้าร่วม 87 คน จึงใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

จริยธรรมในการวิจัย

โครงการวิจัยผ่านการพิจารณาความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สาขาสังคมศาสตร์ และพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รหัสโครงการ 2020 NL-Qn 012 รหัสหนังสือรับรอง PSU IRB 2020-NL 016 ลงวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2563 และหนังสืออนุญาตการให้ดำเนินการวิจัยกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เลขที่ ยธ 06109/240 การนำเสนอข้อมูลเป็นไปในภาพรวม ระหว่างการดำเนินกิจกรรม หากกลุ่มตัวอย่างไม่ต้องการเปิดเผยข้อมูลของตนเองเป็นสิ่งที่กระทำได้โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ จะถ่ายภาพเฉพาะการทำกิจกรรมแต่จะไม่ให้เห็นหน้าของกลุ่มตัวอย่าง เอกสารจะ

ถูกทำลายโดยเครื่องย่อยกระดาษภายในระยะเวลา 3 ปี หลังจากผลงานได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในภาพรวม และในขณะทำกิจกรรม ผู้วิจัยและทีมจะไม่มี การสอบถามเกี่ยวกับการใช้สารเสพติด หรือคดีความใด ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่โครงการได้ผ่านการรับรองจริยธรรมจาก คณะกรรมการศูนย์จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สาขาสังคมศาสตร์ และพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทีมวิจัยได้ขออนุญาตกรมพินิจ และสถานพินิจ จำนวน 3 แห่ง ในภาคใต้ และได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง เดือนกุมภาพันธ์-เมษายน พ.ศ. 2564 ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ทุกคนที่เข้าร่วมโครงการได้รับรู้ อ่านข้อมูล และยินยอมด้วยตนเอง โดยผู้อำนวยการสถานพินิจ เป็นผู้ร่วมลงนามแทน ผู้ปกครองในการอนุญาตให้เข้าร่วมได้ เนื่องจากสถานการณ์ การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 มีการจำกัดการเข้าออก สถานพินิจ อย่างเคร่งครัด ผู้วิจัยไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ ด้วยตนเอง จึงเตรียมผู้ดูแลสถานพินิจในการช่วยเก็บข้อมูล โดยการอธิบายและสาธิตย้อนกลับการใช้แบบสอบถามเป็น รายข้อ เพื่อให้ผู้ดูแลสถานพินิจเป็นผู้อ่านแบบสอบถามให้ กลุ่มตัวอย่างฟัง และกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยตนเอง ด้วยความสมัครใจ ใช้เวลาในการตอบประมาณ 35-40 นาที การให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เป็นไปตามความสมัครใจ ซึ่งจากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นข้อคำถามแบบให้เลือก ตอบและเติมคำ ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 14 ข้อ ได้แก่ 1) อายุ 2) ศาสนา 3) ผู้ที่อาศัยอยู่ด้วยก่อนมาอยู่สถานพินิจ 4) จำนวนสมาชิกในครอบครัว 5) อาชีพหลักของผู้ปกครอง 6) รายได้เฉลี่ยของครอบครัว 7) อาชีพก่อนมาอยู่สถานพินิจ 8) จำนวนเงินเฉลี่ยที่ได้รับต่อวัน 9) จำนวนเงินเฉลี่ยที่ใช้จ่ายต่อวัน 10) โรคประจำตัว 11) กิจกรรมยามว่าง 12) ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว 13) จำนวนครั้งที่ อยู่ในสถานพินิจ และ 14) สาเหตุที่ทำให้ต้องมาอยู่ใน สถานพินิจ

ส่วนที่ 2 แบบวัดเป้าหมายชีวิต พัฒนาโดย Balthip, Suwanphahu and Laimek²⁰ ใช้วัดการรับรู้เป้าหมายชีวิต

ของบุคคล ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 72 ข้อ มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรับรู้เกี่ยวกับตนเอง จำนวน 20 ข้อ 2) ความหมายในชีวิต จำนวน 13 ข้อ 3) ความมีคุณค่าในตนเอง จำนวน 11 ข้อ 4) การมีความมุ่งมั่นในชีวิต จำนวน 8 ข้อ 5) ความเชื่อมั่นในตนเอง จำนวน 15 ข้อ 6) ความมุ่งมั่น ตั้งใจ จำนวน 3 ข้อ และ 7) ความกตัญญู จำนวน 2 ข้อ

ซึ่งทั้งหมดเป็นข้อคำถามทางบวก rating scale แบบ 4 ตัวเลือก ได้แก่ 4 หมายถึง เห็นด้วยที่สุด 3 หมายถึง เห็นด้วย 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย และ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย เลย คะแนนรวมของแบบสอบถามอยู่ระหว่าง 72-288 คะแนน นำคะแนนดังกล่าวแบ่งเป็น 3 ระดับ โดยการใช้การแบ่ง ตามอันตรภาคชั้น ดังนี้ 72-143.90 หมายถึง ระดับต่ำ 144-215.90 หมายถึง ระดับปานกลาง และ 216-288 หมายถึง ระดับสูง เครื่องมือผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ได้ค่า CVI = .80 และทดสอบ ความเที่ยงกับเยาวชน จำนวน 30 ราย ได้ค่าความเที่ยง สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .92

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปและเป้าหมายชีวิต วิเคราะห์ด้วย สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ศึกษาความแตกต่างของคะแนนเป้าหมายชีวิตกับ ตัวแปรศึกษาต่าง ๆ โดยทำการทดสอบการแจกแจงปกติ ของข้อมูลโดยใช้ Shapiro-Wilk test และวิเคราะห์ด้วย Independent sample t-test, one way ANOVA และ Welch test ตามลักษณะของข้อมูล และทดสอบความแตกต่าง ของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Post hoc multiples comparison) ด้วยวิธี Gabriel ในกรณีที่ equal variances assumed และวิธี games-howell ในกรณีที่ equal variances not assumed และใช้การทดสอบนอนพาราเมตริก โดยใช้ Kruskal Wallis Test และทดสอบความแตกต่างของ ค่าคะแนน มัธยฐาน โดยการเปรียบเทียบทีละคู่ด้วย Mann-Whisney U test

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 17.05 ปี (SD = 1.07) ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 71) ก่อนเข้ามาอยู่ในสถานพินิจ ส่วนมากอาศัยอยู่กับบิดามารดา หรือคนใดคนหนึ่ง (ร้อยละ 70.10) รองลงมาอาศัยอยู่กับญาติ (ร้อยละ 31) มีเพียงร้อยละ 6.90 ที่อาศัยอยู่ตามลำพัง

โดยผู้ปกครองครึ่งหนึ่งมีอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 50.60) รองลงมา คือ เกษตรกรรม (ร้อยละ 25.30) ธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 21.80) และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 2.30) ซึ่งส่วนใหญ่ (ร้อยละ 92) มีความเพียงพอของเงินรายรับต่อเดือน ทั้งนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวส่วนมากอยู่ในระดับดี (ร้อยละ 74.70) มีเพียงร้อยละ 21.80 ที่มีความสัมพันธ์ไม่ค่อยดีนัก เยาวชนส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว (ร้อยละ 90.80) มีเพียงร้อยละ 9.20 เท่านั้นที่มีโรคประจำตัว ในด้านจำนวนครั้งที่มาอยู่ในสถานพินิจ พบว่า เยาวชน

ส่วนมากมาอยู่ในสถานพินิจเป็นครั้งแรก (ร้อยละ 69) รองลงมาคือ 2 ครั้ง (ร้อยละ 26.50) 3 ครั้ง (ร้อยละ 3.40) และ 4 ครั้ง (ร้อยละ 1.10) โดยเกือบครึ่งหนึ่งเข้ามาด้วยคดีเกี่ยวกับยาเสพติด (ร้อยละ 49.40) รองลงมาคือ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ร้อยละ 14.90) คดีทางเพศ (ร้อยละ 12.60) คดีอื่น ๆ (ร้อยละ 10.30) คดีเกี่ยวกับร่างกาย (ร้อยละ 8) คดีครอบครองอาวุธปืน (ร้อยละ 3.40) และคดีพบบ.จราจร (ร้อยละ 1.10) ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยควอไทล์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป (N = 87)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ศาสนา		
พุทธ	71	81.60
อิสลาม	14	16.10
คริสต์	2	2.30
การอาศัยอยู่กับบุคคล ก่อนเข้าสถานพินิจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
บิดาหรือมารดา	32	36.80
บิดาและมารดา	29	33.30
ญาติ พี่น้อง ปู่ย่า ตายาย	27	31.00
ลำพัง	6	6.90
ผู้อื่น เช่น เพื่อน	5	5.70
จำนวนสมาชิกในครอบครัว (คน) (Mean = 5.47, SD = 1.07, Max =13, Min = 1)		
4-6	51	58.60
≤ 3	17	19.50
7-9	14	16.10
≥ 10	5	5.80
อาชีพหลักของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง		
รับจ้าง	44	50.60
เกษตรกรรม/ปศุสัตว์/ประมง	22	25.30
ธุรกิจส่วนตัว	19	21.80
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2	2.30
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน (บาท) (Median = 10,000, IQR = 6,750, Max = 70,000, Min = 250)		
≤ 10,000	52	59.80
10,001-30,000	29	33.30
> 30,000	6	6.90
ความเพียงพอของเงินรายรับต่อเดือน		
เพียงพอ	80	92.00
ไม่เพียงพอ	7	8.00
โรคประจำตัว		
ไม่มี	79	90.80
มี	8	9.20

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
กิจกรรมยามว่างหรืองานอดิเรก		
มี	68	78.20
ไม่มี	19	21.80
ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว		
ดี	68	78.20
ไม่ค่อยดีนัก	19	21.80
จำนวนครั้งที่มาอยู่ในสถานพินิจ		
1 ครั้ง	60	69.00
2 ครั้ง	23	26.50
3 ครั้ง	3	3.40
4 ครั้ง	1	1.10
ประเภทของคดีการกระทำผิด (1 คนมากกว่า 1 คดี)		
คดีเกี่ยวกับยาเสพติด	43	49.40
คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน	13	14.90
คดีทางเพศ	11	12.60
คดีเกี่ยวกับร่างกาย	7	8.10
คดีครอบครองอาวุธปืน	3	3.50
คดีพรบ.จราจร	1	1.10
อื่น ๆ	9	10.40

ส่วนที่ 2 ระดับเป้าหมายชีวิต

การศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง (N = 87) มีระดับคะแนนเฉลี่ยของการมีเป้าหมายชีวิต 249.33 คะแนน SD = 19.66 ซึ่งร้อยละ 94.30 มีคะแนนเป้าหมายชีวิตอยู่ในระดับสูง มีเพียงร้อยละ 5.70 ที่มีคะแนนเป้าหมายชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาตามปัจจัยหลักของแบบวัด 7 ด้าน พบว่า มี 3 ด้านที่คะแนนเป้าหมายชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง ได้แก่ 1) ด้านการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง (ร้อยละ

83.90) 2) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง (ร้อยละ 62.10) และ 3) ด้านการมีความมุ่งมั่นในชีวิต (ร้อยละ 60.90) และมี 4 ด้าน ที่คะแนนเป้าหมายชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ 1) ด้านความมุ่งมั่นตั้งใจ (ร้อยละ 64.40) 2) ด้านการรับรู้ เกี่ยวกับตนเอง (ร้อยละ 56.30) 3) ด้านความมีคุณค่าในตนเอง (ร้อยละ 54) และ 4) ด้านความกตัญญู (ร้อยละ 52.90) ดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนเป้าหมายชีวิตของเยาวชนโดยรวม (N = 87)

ระดับเป้าหมายชีวิต	M	SD	Max	Min	จำนวน	ร้อยละ
เป้าหมายชีวิตโดยรวม (คะแนน)	249.33	19.66	288	212		
ปานกลาง					5	5.70
สูง					82	94.30
รายด้าน						
1. การรับรู้เกี่ยวกับตนเอง	52.23	5.92	73	47		
ปานกลาง					49	56.30
สูง					38	43.7
2. ความหมายในชีวิต	43.23	3.85	52	34		
ปานกลาง					14	16.10
สูง					73	83.90

ตาราง 2 (ต่อ)

ระดับเป้าหมายชีวิต	M	SD	Max	Min	จำนวน	ร้อยละ
3. ความมีคุณค่าในตนเอง	33.48	4.19	44	25		
ปานกลาง					47	54.00
สูง					40	46.00
4. การมีความมุ่งมั่นในชีวิต	30.56	3.05	36	23		
ปานกลาง					34	39.10
สูง					53	60.90
5. ความเชื่อมั่นในตนเอง	46.25	4.27	55	38		
ปานกลาง					33	37.90
สูง					54	62.10
6. ความมุ่งมั่นตั้งใจ	9.17	1.37	12	6		
ปานกลาง					56	64.40
สูง					31	35.60
7. ความกตัญญู	9.54	1.31	12	7		
ปานกลาง					46	52.90
สูง					41	47.10

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายชีวิต เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปกับระดับเป้าหมายชีวิต พบว่า ประเภทของคดีเป็นปัจจัยเดียวที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเป้าหมายชีวิต $p < .001$ ส่วนจำนวนครั้งที่มาอยู่ในสถานพินิจฯ อยู่ในระดับค่าเบี่ยงเบนที่จะมีนัยสำคัญทางสถิติ (marginal significant) โดยมีค่า $p = .051$ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเป้าหมาย

ของชีวิตรายด้าน พบว่า ประเภทของคดีมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายชีวิตทุกด้าน ($p < .05$) รายได้เฉลี่ยของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายชีวิต ด้านการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ($p = .032$) การมีเงินเหลือเก็บมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายด้านความหมายในชีวิต ($p = .038$) และอาชีพหลักของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับด้านการมีความมุ่งมั่นในชีวิต ($p = .021$) ดังตาราง 3

ตาราง 3 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับเป้าหมายชีวิตโดยภาพรวมและรายด้าน (N = 87)

ตัวแปร	n	$\bar{X}$	SD	statistic	p-value	Significant Pairwise Comparison
เป้าหมายชีวิตโดยภาพรวม						
รายได้เฉลี่ยของครอบครัว						
$\leq 10,000$	52	249.21	17.84	2.588 ^b	.081	
10,001-30,000	29	246.14	21.95			
$> 30,000$	6	265.83	17.99			
ความเพียงพอของรายรับ						
พอใช้	80	249.85	19.72	.827 ^a	.411	
ไม่พอใช้	7	243.42	19.43			
ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว						
ดี	65	250.88	20.22	1.669 ^b	.195	
ไม่ค่อยดี	19	246.95	17.59			
ไม่ดี	3	231.00	11.27			

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวแปร	n	$\bar{X}$	SD	statistic	p-value	Significant Pairwise Comparison
จำนวนครั้งที่มาอยู่ในสถานพินิจ						
1 ครั้ง	60	252.08	18.06	1.977 ^a	.051	
≥ 2 ครั้ง	27	243.22	21.97			
ประเภทของคดีการกระทำผิด						
คดีเกี่ยวกับยาเสพติด (1)	43	249.49	19.27	11.708 ^c	.000***	(1) vs (4)
						(1) vs (5)
คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน (2)	13	244.46	18.54			(2) vs (4)
						(2) vs (5)
คดีเกี่ยวกับร่างกาย (3)	7	243.71	20.59			
คดีครอบครองอาวุธปืน (4)	3	220.33	7.23			(4) vs (5)
						(4) vs (6)
คดีทางเพศ (5)	11	266.82	12.84			(5) vs (2)
						(5) vs (4)
คดีอื่น ๆ (6)	10	248.40	17.72			
เป้าหมายชีวิตด้านการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง						
รายได้เฉลี่ยของครอบครัว						
≤ 10,000 (1)	52	55.92	5.25	3.582 ^b	.032*	(1) VS (2)
10,001–30,000 (2)	29	59.48	6.37			
> 30,000 (3)	6	57.67	6.83			
ประเภทของคดีการกระทำผิด						
คดีเกี่ยวกับยาเสพติด (1)	43	57.46	5.69	10.587 ^d	.03*	(1) vs (5)
คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน (2)	13	55.23	5.71			(2) vs (5)
คดีเกี่ยวกับร่างกาย (3)	7	54.43	5.31			(3) vs (5)
คดีครอบครองอาวุธปืน (4)	3	53.67	.58			(4) vs (5)
						(4) vs (6)
คดีทางเพศ (5)	11	63.00	6.67			(5) vs (2)
คดีอื่นๆ (6)	10	55.50	3.40			(6) vs (4)
เป้าหมายชีวิตด้านความหมายในชีวิต						
การมีเงินเหลือเก็บ						
เหลือเก็บ	48	44.00	3.92	.470 ^a	.038*	
ไม่เหลือเก็บ	39	42.28	3.59			
ประเภทของคดีการกระทำผิด						
คดีเกี่ยวกับยาเสพติด (1)	43	43.14	3.58	2.635 ^b	.029*	(4) vs (5)
คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน (2)	13	42.84	4.14			
คดีเกี่ยวกับร่างกาย (3)	7	42.00	2.83			
คดีครอบครองอาวุธปืน (4)	3	40.33	3.05			
คดีทางเพศ (5)	11	46.63	3.85			
คดีอื่น ๆ (6)	10	42.10	3.90			

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวแปร	n	$\bar{X}$	SD	statistic	p-value	Significant Pairwise Comparison
เป้าหมายชีวิตด้านความมีคุณค่าในตนเอง						
ประเภทของคดีการกระทำผิด						
คดีเกี่ยวกับยาเสพติด (1)	43	33.09	3.96	2.998 ^b	.016*	(1) vs (5)
คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน (2)	13	33.23	4.38			
คดีเกี่ยวกับร่างกาย (3)	7	30.70	4.35			(3) vs (5)
คดีครอบครองอาวุธปืน (4)	3	33.33	3.05			
คดีทางเพศ (5)	11	37.45	3.44			(5) vs (1) (5) vs (3)
คดีอื่น ๆ (6)	10	33.10	3.87			
เป้าหมายชีวิตด้านการมีความมุ่งมั่นในชีวิต						
อาชีพหลักผู้ปกครอง						
รับจ้าง (1)	2	29.68	2.73	3.435 ^b	.021*	(1) vs (2)
ธุรกิจส่วนตัว (2)	22	32.05	2.12			(2) vs (1)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (3)	44	32.50	3.24			
เกษตรกรรม/ปศุสัตว์/ประมง (4)	19	30.82	3.04			
ประเภทของคดีการกระทำผิด						
คดีเกี่ยวกับยาเสพติด (1)	43	30.79	2.93	4.316 ^b	.002**	(1) vs (4)
คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน (2)	13	29.77	2.20			
คดีเกี่ยวกับร่างกาย (3)	7	30.00	3.21			
คดีครอบครองอาวุธปืน (4)	3	25.00	1.00			(4) vs (1) (4) vs (5)
คดีทางเพศ (5)	11	32.91	2.74			(5) vs (4)
คดีอื่น ๆ (6)	10	30.10	2.85			
เป้าหมายชีวิตด้านความเชื่อมั่นในตนเอง						
ประเภทของคดีการกระทำผิด						
คดีเกี่ยวกับยาเสพติด (1)	43	46.19	4.11	16.629 ^d	.02*	(1) vs (4) (1) vs (5)
คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน (2)	13	44.85	3.93			(2) vs (5)
คดีเกี่ยวกับร่างกาย (3)	7	46.14	3.72			
คดีครอบครองอาวุธปืน (4)	3	39.67	1.53			(4) vs (1) (4) vs (5)
คดีทางเพศ (5)	11	50.63	3.41			(5) vs (1) (5) vs (2) (5) vs (4)
คดีอื่น ๆ (6)	10	45.60	3.40			
เป้าหมายชีวิตด้านความมุ่งมั่นตั้งใจ						
ประเภทของคดีการกระทำผิด						
คดีเกี่ยวกับยาเสพติด (1)	43	9.16	1.33	13.842 ^d	.008**	(1) vs (5)
คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน (2)	13	8.92	1.19			(2) vs (5)
คดีเกี่ยวกับร่างกาย (3)	7	8.14	1.68			(3) vs (5)
คดีครอบครองอาวุธปืน (4)	3	9.33	.58			
คดีอื่น ๆ (6)	10	8.14	1.68			

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวแปร	n	$\bar{X}$	SD	statistic	p-value	Significant Pairwise Comparison
คดีทางเพศ (5)	11	10.54	1.04			(5) vs (1) (5) vs (2) (5) vs (3) (5) vs (6)
คดีอื่นๆ (6)	10	8.70	1.16			(6) vs (5)
เป้าหมายชีวิต ด้านความมกัตัญญ						
ประเภทของคดีการกระทำผิด						
คดีเกี่ยวกับยาเสพติด (1)	43	9.51	1.20	11.591 ^d	.021*	(1) vs (5)
คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน (2)	13	9.15	1.28			(2) vs (5)
คดีเกี่ยวกับร่างกาย (3)	7	9.14	1.34			(3) vs (5)
คดีครอบครองอาวุธปืน (4)	3	9.00	1.00			
คดีทางเพศ (5)	11	10.91	1.37			(5) vs (1) (5) vs (2) (5) vs (3) (5) vs (6)
คดีอื่น ๆ (6)	10	9.10	.99			(6) vs (5)

a = independent sample t test, b = One way ANOVA test, c = Welch test, d = Kruskal Wallis Test

*p < .05, **p < .01, ***p < .001

การอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเป้าหมายชีวิตของเยาวชนที่กระทำผิดและมีประวัติการติดยาเสพติด ที่ถูกควบคุมตัว ณ สถานพินิจพบว่า ระดับเป้าหมายชีวิตโดยรวมของเยาวชนส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 94.30) อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 67) เข้ามาอยู่ในสถานพินิจเป็นครั้งแรก และส่วนมาก (ร้อยละ 74.70) มีความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเป้าหมายชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายชีวิต คือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง²⁴ ทั้งนี้ วัยรุ่นถูกให้ความหมายว่าเป็นแหล่งของทั้งความหวัง และเป็นทั้งภาวะคุกคามหรือความเสี่ยง² วัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาต่ำ โอกาสการจ้างงานที่จำกัดมีข้อจำกัดในการทำงาน หรือขาดโอกาสในการทำงาน และมีค่านิยมที่เป็นปัญหา จะเป็นภัยคุกคามต่อประเทศชาติมากกว่าภัยคุกคามจากต่างประเทศ²⁴ จากหลายการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่กระทำผิดในวัยรุ่น ได้แก่ ปัจจัยทางพันธุกรรม ปัจจัยทางชีวภาพ (พัฒนาการของสมอง) คุณลักษณะทางจิตใจและบุคลิกภาพ รวมถึงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ

สังคมและวัฒนธรรม^{1,2,25} โดยเป็นที่ทราบกันว่าปัจจัยทางพันธุกรรมมีอิทธิพลอย่างมากต่อความก้าวร้าว พฤติกรรมต่อต้านสังคม และการกระทำผิด โดยพฤติกรรมเป็นผลมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมและปฏิสัมพันธ์ทางพันธุกรรม ตัวอย่างเช่น ปัญหาความก้าวร้าวและพฤติกรรมต่อต้านสังคม ส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลจากอารมณ์ ระดับฮอร์โมน และความบกพร่องในการบวนการทางสรีรวิทยา และปัญหาทางระบบประสาทในวัยเด็ก (รวมถึงในครรภ์) ทำให้วัยรุ่นมีความเสี่ยงสูงต่อปัญหาพฤติกรรม^{1,2}

เมื่อพิจารณาตามปัจจัยหลักของแบบวัด 7 ด้านพบว่า ด้านที่คะแนนเป้าหมายชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง ได้แก่ 1) ด้านการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง (ร้อยละ 83.90) 2) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง (ร้อยละ 62.10) และ 3) ด้านการมีความมุ่งมั่นในชีวิต (ร้อยละ 60.90) และด้านที่คะแนนเป้าหมายชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ 1) ด้านความมุ่งมั่นตั้งใจ (ร้อยละ 64.40) 2) ด้านการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง (ร้อยละ 56.30) 3) ด้านความมีคุณค่าในตนเอง (ร้อยละ 54) และ 4) ด้านความมกัตัญญ (ร้อยละ 52.90) ซึ่งการรับรู้ตนเองตามแนวคิดของ Rogers and Rosalind²⁶ เชื่อว่า มนุษย์มีภาพการรับรู้ตัวตนของตนเอง 3 ประเภท

ได้แก่ 1) ตัวตนที่ตนมองเห็น (self-concept) 2) ตัวตนตามที่เป็นจริง (real self) และ 3) ตัวตนตามอุดมคติ (ideal self) ซึ่งทั้ง 3 ส่วนนี้อาจแตกต่างกัน และหากแตกต่างกันสูง จะทำให้บุคคลนั้นเกิดความสับสนและอ่อนแอ ด้านบุคลิกภาพ โดยตัวตนที่ตามมองเห็นนั้น คือ ภาพที่บุคคลเห็นว่าตนเองเป็นอย่างไร ทั้งนี้ เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้มีการรับรู้ในตนเอง เชื่อมมั่นในตนเองสูง ซึ่งอาจเป็นความมั่นใจในทางที่ไม่ถูกต้อง ก่อให้เกิดความหุนหันพลันแล่น ดังการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ให้โทษของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดสกลนคร พบว่า ความสามารถในการควบคุมตนเอง เกี่ยวกับความหุนหันพลันแล่นและความเสี่ยง อยู่ในระดับต่ำ จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้กระทำความผิด²⁷

อย่างไรก็ตาม เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลกับระดับเป้าหมายชีวิต พบว่า ประเภทของคดีเป็นปัจจัยเดียวที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับเป้าหมายชีวิต $p < .001$ และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเป้าหมายชีวิตรายด้าน พบว่า ประเภทของคดีมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายชีวิตในทุกด้าน ($p < .05$) อีกทั้งประเภทของคดีส่วนใหญ่เป็นคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 49.40 รองลงมาเป็นคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 14.90 จะเห็นได้ว่าคดีเหล่านี้เป็นคดีอาญาที่พบได้บ่อยจากการใช้ชีวิตของเยาวชน ซึ่งเป็นวัยแห่งการอยากรู้อยากลอง และโดยส่วนใหญ่ไม่สามารถระงับความต้องการ ของตนเองได้ เช่น การลักขโมยของเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน หรือเงินที่จะนำไปใช้ตอบสนองความต้องการ ของตนเองการทดลองเสพยาเสพติด²⁸ ทั้งนี้ กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลกับวัยรุ่นมาก เมื่อคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงจะทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยงไปด้วย²⁷ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเพิ่มเติมของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่ามาอยู่ในสถานพินิจเพราะว่าหลงผิด และตามเพื่อน

นอกจากนี้ การศึกษาพบว่าจำนวนครั้งที่มาอยู่ในสถานพินิจฯ โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1 ครั้ง และมากกว่า 1 ครั้ง อยู่ในระดับคาบเกี่ยวที่จะมีนัยสำคัญทางสถิติ (marginal significant) โดยมีค่า $p = .051$ ทั้งนี้เพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กระทำความผิดและถูกควบคุมตัวในสถานพินิจฯ เป็นครั้งแรก (ร้อยละ 69) และเป็นผู้ที่ติดยา ซึ่งส่งผลต่อสติสัมปชัญญะที่นำไปสู่การกระทำความผิดอื่นตามมา²⁹ โดยเหตุของการกระทำความผิดที่กลุ่มตัวอย่างได้ระบุไว้ เช่น ตามเพื่อนรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เมื่อได้มีประสบการณ์การมาอยู่ในสถานพินิจฯ ทำให้รับรู้ถึงความรักของพ่อแม่ และมีความหวังหรือเป้าหมายที่จะปรับเปลี่ยนตนเองไม่ทำให้พ่อแม่ บุคคลที่รักต้องเสียใจ

ประพฤตินเป็นคนใหม่ และตั้งเป้าหมายชีวิต โดยมีการเรียนรู้จากการกระทำความผิดครั้งที่ผ่านมา²⁹ ส่งผลให้เยาวชนกลุ่มนี้มีเป้าหมายชีวิตอยู่ในระดับสูง

เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเป้าหมายชีวิตรายด้าน พบว่า รายได้เฉลี่ยของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายชีวิตด้านการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ($p = .032$) การมีเงินเหลือเก็บมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายด้านความหมายในชีวิต ($p = .038$) และอาชีพหลักของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับด้านการมีความมุ่งมั่นในชีวิต ($p = .021$) นั่นเป็นเพราะเยาวชนกลุ่มนี้ส่วนหนึ่ง มีพ่อแม่หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพที่มั่นคง มีสัมพันธภาพในครอบครัวดี ซึ่งการมีแบบอย่างที่ดี เป็นเรื่องความมั่นคงทางจิตใจในชีวิต โดยไม่ต้องกังวลเรื่องค่าใช้จ่ายว่าจะมีเงินไปเรียนหรือไม่ไม่มีปัจจัยรบกวน ทำให้มุ่งเป้าไปทางเดียวได้ สอดคล้องกับการศึกษาปัญหาการลาออกกลางคันของเยาวชนที่รับทุนการศึกษาของมูลนิธิ ศุภนิมิตแห่งประเทศไทย จังหวัดสงขลา พบว่า เมื่อครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายทำให้เยาวชนต้องลาออกจากการเรียนเพื่อมาทำงานช่วยเหลือครอบครัว³⁰

ข้อจำกัดของการศึกษา

1. การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์ครั้งนี้ ตัวแปรต้นเป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลเท่านั้น แต่เป้าหมายชีวิตเป็นการรับรู้ของบุคคล ซึ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องควรจะเป็นการรับรู้ เจตคติ เรื่องราว ประสบการณ์ในชีวิตอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้ศึกษาในครั้งนี้
2. พื้นที่การศึกษาคครั้งนี้ศึกษาเฉพาะในสถานพินิจฯ ขนาดใหญ่ จึงอาจจะไม่ครอบคลุมสถานพินิจฯ ในพื้นที่เฉพาะ เช่น บริบทของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนั้นหากนำผลการวิจัยไปใช้ควรคำนึงถึงความแตกต่างของบริบททางสังคมและวิถีชีวิต

สรุป

การศึกษาคครั้งนี้ พบว่า แม้เยาวชนผู้กระทำความผิดและมีประวัติการติดยา ที่ถูกควบคุมตัว ณ สถานพินิจฯ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนภาคใต้ จะมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีเป้าหมายชีวิตอยู่ในระดับสูง และมีสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวอยู่ในระดับดี แต่ก็ยังมีการกระทำความผิดและถูกควบคุมอยู่ในสถานพินิจฯ ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครอง ครู รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่ให้การดูแลในสถานพินิจฯ ควรสร้างเสริมเป้าหมายชีวิตอย่างต่อเนื่อง เพื่อการมีต้นทุนชีวิตที่ดี และป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

ข้อเสนอแนะและการนำไปใช้

1. ด้านการวิจัย ควรศึกษาปัจจัยทำนายเป้าหมายชีวิต และพัฒนาโปรแกรมการสร้างเสริมเป้าหมายชีวิตของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดและมีประวัติการดื่มสุรา ที่ถูกควบคุมตัว ณ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอย่างเป็นระบบ

2. ด้านการปฏิบัติ สถานพินิจ ควรมีแนวปฏิบัติในการสนับสนุนให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแลเยาวชนทั้งในสถานพินิจและการเตรียมตัวกลับไปอยู่ที่บ้าน

3. ด้านนโยบาย กรมพินิจ ควรมีโปรแกรมการสร้างเสริมเป้าหมายชีวิตของเด็กและเยาวชนที่มีประวัติการดื่มสุราอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง โดยเฉพาะผู้ที่กระทำ ความผิดคดีเกี่ยวกับยาเสพติด และคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน

การมีส่วนร่วมในการเขียนบทความ

คณะผู้วิจัยทุกคนมีส่วนร่วมในการทำวิจัย ตั้งแต่การเขียนโครงร่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนบทความวิจัย และการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

การมีผลประโยชน์ทับซ้อน

การวิจัยนี้ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

แหล่งทุนสนับสนุน

ได้รับทุนสนับสนุนจากศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ประจำปีงบประมาณ 2564

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือจากบุคคลและองค์กรหลายฝ่าย ทั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้ข้อคิดเห็น และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ได้แก่ ผศ.ดร.มาลี สบายยิ่ง ผศ.อังศุมา อภิชาติ รศ.ดร.เกษตรชัย แหละทิม รศ.ดร.ฤทัยชนนี สิทธิชัย และ ผศ.วิวัฒน์ พรหมเพชร ขอขอบคุณกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ผู้อำนวยการสถานพินิจ และเจ้าหน้าที่สถานพินิจทั้ง 3 แห่ง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ และช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี รวมทั้งขอขอบคุณเยาวชนที่ให้ความร่วมมือ และเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามในการวิจัย ซึ่งถือเป็นกำลังสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้

เอกสารอ้างอิง

1. Sawyer SM, Afifi RA, Bearinger LH, et al. Adolescence: A foundation for future health. *Lancet*. 2012; 379(9826): 1630-40. doi: 10.1016/S0140-6736(12)60072-5.
2. Chokchaithananan C. A study factors related to risk behaviors of adolescents [dissertation]. [Bangkok]: Srinakharinwirot University; 2012. 175 p.
3. World Health Organization. Adolescent and young adult health [Internet]. Geneva: Licence [cite 2019 Apr 9]. Available from: <http://www.who.int/en/news-room/fact-sheets/detail/adolescents-health-risks-and-solutions>.
4. Petchruschatachart U, Balhip K, Piriyaakontorn S. Life's assets and quality of life of Thai junior high school adolescent, Songkhla province. *Songklanagarind J Nurs*. 2016; 36(4): 55-69. Thai.
5. Assanangkornchai S, editor. Situation report alcohol consumption in Thai society for the year 2017. 1 st ed. Bangkok: Sahamit Pattana Printing; 2019. Thai.
6. Saelim S, Moopayak KM, Suwonnarop N. Factors related to alcohol drinking behavior of adolescents. *Songklanagarind J Nurs*. 2017; 37(3): 25-36. Thai.
7. Phromkrathok K, Chomnirat W. Alcohol consumption among adolescents at a suburb one province Northeastern Thailand. *Journal of Nursing and Health Care*. 2020; 38(3): 22-31. Thai.
8. Assanangkornchai S, editor. The fourth surveillance of alcohol, tobacco, substance use and health-risk behaviors among high school students in Thailand in 2018. Songkhla: Center for Alcohol Studies; 2018. Thai.
9. Robkob W, Skulphan S, Sethabouppha H. Depression, alcohol drinking behaviors, and suicidal risks of adolescents. *Nursing J*. 2018; 45(4): 144-58. Thai.
10. Chinwirunsirirap K. Factors related to behavior of drunk driving offenders in probation office. *ASJ-PSU*. 2014; 25(2): 91-100. Thai.
11. Ministry of Information and Communication Technology, National Statistical Office. Analysis of children and youth [internet]. Bangkok: Bangkok blocks; 2015 [cited 2022 Jun 25]. Available from: <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/pubs/e-book/e280958-1/files/assets/common/downloads/publication.pdf>.
12. Juvenile Observation and Protection Center of Nakhon Si Thammarat Province. Children and youth in Juvenile Observation and Protection Center of Nakhon Si Thammarat Contribute to creating a good environment ready to accumulate skills in the professional tile worker [internet]. Bangkok: Equitable Education Fund (EEF); 2021 [cited 2022 Jun 25]. Available from: <https://www.eef.or.th/communities/conclusion-41/>.

13. Machell KA, Kashdan TB, Short JL, et al. Relationships between meaning in life, social and achievement events, and positive and negative affect in daily life. *J Pers.* 2015; 83(3): 287-98. doi: 10.1111/jopy.12103.
14. Biggins Y. Purpose in adolescence: A review of the literature and an intervention plan. [master's minor thesis]. [Philadelphia]: University of Pennsylvania; 2018. 55 p.
15. Barnum BS. Spirituality in nursing: From traditional to new age. 2 nd. New York: Springer Publishing Company; 2006.
16. Bronk KC. Purpose in life: A critical component of optimal youth development. New York: Springer Science & Business Media; 2013.
17. Pfund GN, Hill PL. The multifaceted benefits of purpose in life. *The international forum for logotherapy.* 2018; 41: 27-37.
18. Machell KA, Kashdan TB, Short JL, et al. Relationships between meaning in life, social and achievement events, and positive and negative affect in daily life. *J Pers.* 2015; 83(3): 287-98. doi: 10.1111/jopy.12103.
19. Hill PL, Burrow AL, O'Dell AC, et al. Classifying adolescents' conceptions of purpose in life. *J Posit Psychol.* 2010; 5(6): 466-73. doi: 10.1080/17439760.2010.534488.
20. Balthip K, Suwanphahu B, Laimek S. Development of a purpose in life scale for Thai adolescents: A mixed method study. *KJSS.* 2022; 43(3): 561-8. Thai.
21. Gonzalez LM, Stein GL, Shannonhouse LR, et al. Latina/o Adolescents in an emerging immigrant community: A qualitative exploration of their future goals. *JSACP.* 2012; 4(1): 83-101.
22. Balthip K, McSherry W, Petchruschatachart P, et al. Enhancing life purpose amongst Thai adolescents. *J Moral Educ.* 2017; 46(3): 295-307.
23. Aekakul T. Research methodology in behavioral and social sciences. 1 st ed. Ubon Ratchathani: Faculty of education Ubon Rajabhat Rajabhat Ubon Ratchathani. 2000. Thai.
24. Plodprong V. Factors affecting life goal of upper secondary students of Srinakarinwirot University. Patumwan demonstration school. *Journal of Educational Research.* 2018; 13(1): 235-48. Thai.
25. Wanichsuwan Ch. Factors affecting the juvenile delinquency in the Observation and Protection Center of Songkhla Province [master thesis]. [Songkhla]: Prince of Songkla University; 2011. 187 p.
26. Rogers CR, Rosalind FD. Pscyhotherapy and personality change. 1 st ed. Chicago: University of Chicago Press; 1954.
27. Kenwan A. Factors affecting juvenile delinquents' illegal misbehaviors in cases concerning drugs of Sakon Nakhon Juvenile and Family Court. Bangkok: Sukhothai Thammathirat; 2016. Thai. 24. Juvenile Law [Internet]. [cited 2021 Jun 10]. Available from: https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/elaw_parcy/download/article/article_20180104105740.pdf.
28. Namlabut S, Lamyai W. A school-based study on harm to others due to alcohol consumption among youth in Nong Khai province. *QLLJ.* 2018; 14(2): 94-108. Thai.
29. Balthip K, Petchruschatachart U, Piriyaakontorn S, et al. Purpose in life among Thai junior high school adolescents. *Songklanagarind J Nurs.* 2017; 37(4): 89-97. Thai.
30. Phannarat N. The problems of withdrawal of the youths receiving scholarship from World Vision Foundation of Thailand in Songkhla Province. Songkhla: Prince of Songkla University; 2007. Thai.